

Sveriges antagande av rambeslutet om ömsesidigt erkännande av beslut om övervakningsåtgärder för brottsmisstänkta

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2008/09:192 Sveriges antagande av rambeslutet om ömsesidigt erkännande av beslut om övervakningsåtgärder för brottsmisstänkta samt en motion som väckts med anledning av propositionen.

I propositionen föreslår regeringen att riksdagen ska godkänna ett inom Europeiska unionen framförhandlat utkast till rambeslut om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om övervakningsåtgärder som ett alternativ till ett tillfälligt frihetsberövande. Rambeslutet innehåller bestämmelser om överförande av icke frihetsberövande straffprocessuella tvångsåtgärder och syftar till att skapa ett alternativ till frihetsberövanden av brottsmisstänkta under straffrättsliga förfaranden.

I rambeslutet finns bestämmelser om under vilka förutsättningar en medlemsstat ska erkänna och verkställa beslut om övervakningsåtgärder som har meddelats i en annan medlemsstat. Verkställigheten ska anpassas till den verkställande statens lagstiftning. På den utfärdande statens begäran ska den berörda personen överlämnas enligt bestämmelserna i rambeslutet om en europeisk arresteringsorder om personen inte frivilligt återvänder till den staten. Rambeslutet ställer bl.a. upp tidsfrister för den verkställande statens beslut om erkännande och regler om förfarandet i övrigt.

Utskottet föreslår att riksdagen godkänner utkastet till rambeslut och avstyrker motionen.

I ärendet finns en reservation (v, mp).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	4
Utskottets överväganden	6
Godkännande av utkast till rambeslut om ömsesidigt erkännande av beslut om övervakningsåtgärder för brottsmisstänkta	6
Propositionen	6
Motionen	10
Utskottets ställningstagande	11
Reservation	14
Godkännande av utkast till rambeslut om ömsesidigt erkännande av beslut om övervakningsåtgärder för brottsmisstänkta (v, mp)	14
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	16
Propositionen	16
Följdmotionen	16
<i>Bilaga 2</i>	
Utkast till rambeslut	17

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Godkännande av utkast till rambeslut om ömsesidigt erkännande av beslut om övervakningsåtgärder för brottsmisstänkta

Riksdagen godkänner det inom Europeiska unionen upprättade utkastet till rambeslut om tillämpning mellan Europeiska unionens medlemsstater av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om övervakningsåtgärder som ett alternativ till tillfälligt frihetsberövande. Därmed bifaller riksdagen proposition 2008/09:192 och avslår motion 2008/09:Ju26.

Reservation (v, mp)

Stockholm den 1 september 2009

På justitieutskottets vägnar

Thomas Bodström

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Thomas Bodström (s), Inger Davidson (kd), Henrik von Sydow (m), Krister Hammarbergh (m), Margareta Persson (s), Ulrika Karlsson i Uppsala (m), Elisebeht Markström (s), Johan Pehrson (fp), Karl Gustav Abramsson (s), Inge Garstedt (m), Christer Adelsbo (s), Helena Bouveng (m), Kerstin Haglö (s), Mehmet Kaplan (mp), Karin Nilsson (c), Kjell Eldensjö (kd) och Alice Åström (v).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Europeiska gemenskapernas kommission lade hösten 2006 fram ett förslag till rambeslut om en europeisk övervakningsorder. En faktagpromemoria har upprättats över förslaget till rambeslut (2006/07:FPM34). Europaparlamentet yttrade sig den 29 november 2007 över det ursprungliga utkastet till rambeslut (P6_TA[2007]0551). I yttrandet godkände parlamentet utkastet med vissa ändringsförslag. Vid ministerrådets för rättsliga och inrikes frågor möte den 27–28 november 2008 nåddes en principöverenskommelse om innehållet i rambeslutet. Överenskommelsen avser ett utkast som i flera delar skiljer sig från det ursprungliga förslaget.

Eftersom det utkast över vilket principöverenskommelsen nåtts på flera punkter skiljer sig från det tidigare utkastet uppmanades parlamentet att på nytt yttra sig senast den 24 april 2009. I yttrandet har parlamentet godkänt förslaget med vissa ändringsförslag (P6_TA-PROV[2009]0199).

Regeringen har under förhandlingsarbetet fortlöpande informerat och samrått med riksdagen. Företrädare för Justitiedepartementet har sammanträtt med justitieutskottet vid ett flertal tillfällen (se bl.a. protokoll 2006/07:21, 2006/07:39, 2007/08:10 och 2007/08:23). Även EU-nämnden har informerats (se här protokoll 2006/07:41, 2007/08:12 och 2008/09:11).

Inom Justitiedepartementet har en promemoria med utkast till en proposition om Sveriges antagande av rambeslutet utarbetats (dnr Ju2009/3067/BIRS). Utkastet har remissbehandlats. Remissyttrandena finns tillgängliga i Justitiedepartementet (dnr Ju2009/3067/BIRS).

I propositionen föreslås att riksdagen ska godkänna utkastet till rambeslut. Några lagförslag presenteras inte. Däremot innehåller propositionen en bedömning av vilken lagstiftning som genomförandet av rambeslutet kräver. Regeringen anger i propositionen att den avser att återkomma till riksdagen senare med förslag till lagändringar.

Med anledning av propositionen har en motion väckts. Förslaget i motionen återges i bilaga 1.

Utkastet till rambeslut, utkasten till intyg och formulär är i senaste svenska versioner fogade till denna proposition som bilaga 2. Den av ministerrådet överenskomna texten har varit föremål för slutlig granskning av EU:s språkexperter, de s.k. juristlingvisterna.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslår regeringen att riksdagen ska godkänna ett inom Europeiska unionen framförhandlat utkast till rambeslut om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om övervakningsåtgärder

som ett alternativ till ett tillfälligt frihetsberövande. Rambeslutet innehåller bestämmelser om överförande av icke frihetsberövande straffprocessuella tvångsåtgärder och syftar till att skapa ett alternativ till frihetsberövanden av brottsmisstänkta under straffrättsliga förfaranden.

I rambeslutet finns bestämmelser om under vilka förutsättningar en medlemsstat ska erkänna och verkställa beslut om övervakningsåtgärder som har meddelats i en annan medlemsstat. Verkställigheten ska anpassas till den verkställande statens lagstiftning. På den utfärdande statens begäran ska den berörda personen överlämnas enligt bestämmelserna i rambeslutet om en europeisk arresteringsorder om personen inte frivilligt återvänder till den staten. Rambeslutet ställer bl.a. upp tidsfrister för den verkställande statens beslut om erkännande och regler om förfarandet i övrigt.

Den tidpunkt då medlemsstaterna ska ha genomfört bestämmelserna i rambeslutet är ännu inte bestämd. I propositionen redovisas vilken lagstiftning och övrig reglering som rambeslutet kräver. Förslag till lagstiftning läggs dock inte fram i propositionen.

Utskottets överväganden

Godkännande av utkast till rambeslut om ömsesidigt erkännande av beslut om övervakningsåtgärder för brottsmisstänkta

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen godkänner utkastet till rambeslut om erkännande av övervakningsåtgärder som ett alternativ till tillfälligt frihetsberövande och avslår en motion med begäran om avslag på propositionen.

Jämför reservation (v, mp).

Propositionen

Allmänt om rambeslutet

Regeringen föreslår i propositionen att riksdagen ska godkänna ett inom EU framförhandlat utkast till rambeslut om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om övervakningsåtgärder som ett alternativ till ett tillfälligt frihetsberövande. I propositionen redovisas vilken lagstiftning och övrig reglering som rambeslutet kräver. Förslag till lagstiftning läggs dock inte fram i propositionen.

Rambeslutet gör det möjligt att överföra verkställigheten av icke frihetsberövande straffprocessuella tvångsmedel mot brottsmisstänkta personer mellan medlemsstaterna i avvaktan på rättegång. I rambeslutet anges dessa straffprocessuella tvångsmedel som övervakningsåtgärder. Om den misstänkte inte efterlever övervakningsåtgärderna kan han eller hon med tvång föras tillbaka till den stat där rättegången ska hållas. Rambeslutet tar endast sikte på övervakningsåtgärder under ett straffrättsligt förfarande fram till dess att dom meddelats. Samarbete i fråga om övervakningsåtgärder som hänger samman med en icke frihetsberövande påföljd, t.ex. skyddstillsyn, faller i stället under ett annat rambeslut om straffverkställighet som antagits inom unionen.

Målen med rambeslutet är enligt artikel 2 att säkerställa en effektiv lagföring i brottmål, att förbättra möjligheten att välja icke frihetsberövande åtgärder under de straffrättsliga förfarandena mot personer som saknar hemvist i den medlemsstat där rättegången äger rum och att förbättra skyddet för brottsoffer och allmänheten.

Rambeslutet omfattar icke frihetsberövande tvångsåtgärder, eller som det uttrycks i rambeslutet, övervakningsåtgärder, som ett alternativ till ett tillfälligt frihetsberövande i samband med ett straffrättsligt förfarande. I propositionen understryks att detta inte ska förstås som ett absolut krav på att

ett frihetsberövande skulle ha kommit till stånd om en övervakningsåtgärd inte hade kunnat tillgripas (skäl 4). Någon begränsning vad gäller vilka typer av straffrättsliga förfaranden som avses finns inte (skäl 13).

Enligt artikel 8 avses med övervakningsåtgärder en skyldighet för den misstänkte

- att meddela den behöriga myndigheten i den verkställande staten varje byte av hemvist, i synnerhet för mottagande av kallelser att närvara vid ett förhör eller en rättegång i samband med straffrättsliga förfaranden,
- att inte besöka vissa ställen, orter eller fastställda områden i den utfärdande eller verkställande staten,
- att stanna kvar på anvisad ort, i tillämpliga fall under angivna tider,
- att efterleva begränsningar av möjligheten att lämna den verkställande statens territorium,
- att vid bestämda tidpunkter anmäla sig hos en viss myndighet, och
- att undvika kontakt med vissa personer med anknytning till brottet eller brotten.

Dessa åtgärder ska en medlemsstat vara skyldig att övervaka efter en begäran från en annan medlemsstat. Mot bakgrund av att medlemsstaternas system i detta avseende skiljer sig åt möjliggör rambeslutet även ett samarbete som avser andra typer av övervakningsåtgärder. Någon skyldighet att övervaka dessa finns däremot inte. Dessa åtgärder innebär en skyldighet för den misstänkte

- att avstå från viss verksamhet med anknytning till brottet eller brotten, vilket kan omfatta medverkan inom ett angivet yrke eller en angiven bransch,
- att inte framföra fordon,
- att deponera en viss summa pengar eller lämna annat slag av garanti, som antingen får lämnas genom ett visst antal delbetalningar eller direkt i sin helhet,
- att genomgå terapeutisk behandling eller behandling för beroende, eller
- att undvika kontakt med vissa föremål i samband med brottet eller brotten.

Av artikel 9 framgår att den behöriga myndigheten i den utfärdande staten kan översända ett beslut om övervakningsåtgärder till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där personen är lagligt och stadigvarande bosatt, om personen efter att ha underrättats om de berörda åtgärderna samtycker till att återvända till den staten. Ett översändande kan ske även till en annan medlemsstat än den i vilken personen är lagligen och stadigvarande bosatt. En förutsättning är dock att personen begärt detta och att den behöriga myndigheten i den verkställande staten har lämnat sitt samtycke. Varje medlemsstat ska fastställa de särskilda villkor som ska gälla för dessa sistnämnda fall.

I artikel 15 anges de omständigheter som den verkställande staten får åberopa för att inte erkänna beslutet om övervakningsåtgärder och inte överta ansvaret för övervakningen (vägransgrunder). Regeringen anför att artikel 15 inte innehåller någon fullständig reglering av vilka möjligheter en verkställande stat har att avstå från att erkänna ett beslut om övervakningsåtgärder. Av artikel 5 i rambeslutet framgår att rambeslutet inte ändrar skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheterna och de grundläggande rättsliga principerna enligt artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen. I rambeslutets skäl 17 föreskrivs vidare att rambeslutet inte bör hindra någon medlemsstat från att tillämpa sina konstitutionella regler om rätt till prövning i laga ordning och om föreningsfrihet, tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier samt religionsfrihet. Rambeslutet innehåller också bestämmelser om bl.a. den verkställande statens beslut, behörigheten att fatta följdbeslut samt förfaranderegler.

Regeringen bedömer att genomförandet av rambeslutet kräver lagändringar. Det krävs därför enligt 10 kap. 2 § regeringsformen riksdagens godkännande innan Sverige kan rösta för ett antagande av rambeslutet i ministerrådet. Sverige har avgett en konstitutionell förklaring till rambeslutet med den innebörden.

Frågan om följdlagstiftning

Som framgått ovan bedömer regeringen att ett genomförande av rambeslutet medför behov av förändringar i svensk rätt. Vidare framgår av propositionen att regeringen bedömer att ett nytt system för överförande av icke frihetsberövande övervakningsåtgärder behöver införas i svensk rätt. Detta ställer krav på införande av en separat reglering, fristående från nu gällande svenska regler, med ett heltäckande system för såväl överförande av svenska åtgärder till andra stater som verkställighet av utländska åtgärder i Sverige. Det kan enligt regeringen förutsättas att lagstiftningsarbetet i vissa delar är komplicerat och kräver noggranna analyser, framför allt mot bakgrund av att något motsvarande samarbete inte finns för närvarande. Den slutliga bedömningen av hur regleringen bör utformas sker därför enligt regeringen lämpligast i samband med det fortsatta lagstiftningsarbetet.

Det vore enligt regeringen givetvis att föredra att riksdagen fick möjlighet att ta ställning till såväl frågan om att anta rambeslutet som nödvändiga lagändringar vid ett och samma tillfälle. Det finns dock en politisk överenskommelse mellan medlemsstaterna om innehållet i rambeslutet, vilken för svensk del har föregåtts av sedvanligt samråd med riksdagen, och det är önskvärt att rambeslutet kan antas inom en snar framtid. Utarbetande och beredning av förslag till lagändringar är en tidskrävande process. Om lagförslag tas fram redan före antagandet av ett rambeslut kan Sverige, till skillnad från övriga medlemsstater, inte utnyttja den genomförandetid och de möjligheter att samverka med de andra staterna som annars finns. Det finns också skäl att beakta att när EU:s nya reformfördrag, Lissabonfördraget, träder i kraft kommer denna typ av instrument

inte längre att tillämpas beträffande det straffrättsliga samarbetet. Rambeslut som förhandlats fram men inte antagits när Lissabonfördraget träder i kraft kommer att förfalla. Om detta rambeslut skulle förfalla skulle införandet av en gemensam ordning för överförande av icke frihetsberövande övervakningsåtgärder inom EU fördröjas avsevärt. Regeringen pekar också på att Justitiekanslern mot denna bakgrund har tillstyrkt att rambeslutet antas på det sätt som nu föreslås.

Regeringen anför vidare att riksdagen på förslag av regeringen vid ett flertal tillfällen har godkänt utkast till rambeslut. De aktuella propositionerna har då innehållit en analys av det lagstiftningsbehov som bedöms följa av ett framtida genomförande av rambeslutet och dessutom redovisat den förväntade huvudsakliga inriktningen av sådana lagändringar. Efter antagandet har regeringen sedan återkommit till riksdagen med förslag till lagändringar. Skälet till det beskrivna förfaringssättet har i samtliga fall varit att regeringen inte velat fördröja rambeslutets antagande. I anslutning till behandlingen av propositionerna har riksdagen också regelmässigt uttalat att ett sådant avvaktande med lagstiftningsåtgärder inte bör ske annat än när det är påkallat av de tidsramar som gäller för EU:s antagande av rambeslutet. Av nu angivna skäl bör Sverige enligt regeringen medverka till att rambeslutet snarast kan antas. Det finns därmed också anledning att lägga fram en proposition till riksdagen om godkännande av rambeslutet utan att regeringen samtidigt lägger fram förslag till de lagändringar som genomförandet av rambeslutet föranleder. Förslag till lagstiftning bör enligt regeringen föregås av ytterligare övervägande av de frågeställningar som har redovisats i propositionen och bygga på ett sedvanligt beredningsunderlag. Ett antagande av rambeslutet innebär inte att riksdagen inte kan påverka inriktningen på och omfattningen av ett genomförande av rambeslutets bestämmelser i svensk rätt. Med hänsyn till det anförda och för att undvika att genomförandet av rambeslutet försenas flera år föreslås inte nu någon ny lagstiftning. Förslag till lagstiftning kommer att läggas fram vid ett senare tillfälle.

Svenska förklaringar till rambeslutet

Enligt regeringens bedömning bör det inte lämnas några förklaringar i samband med att rambeslutet antas. När det särskilt gäller frågan om dubbel straffbarhet anför regeringen i huvudsak följande.

Om brottsmisstankarna mot den person som övervakningsåtgärderna ska avse gäller något av de s.k. listbrotten i artikel 14.1 får medlemsstaterna enligt rambeslutet inte ställa upp ett krav på dubbel straffbarhet för att godkänna ett beslut om övervakningsåtgärder. Av artikel 14.4 framgår dock att medlemsstaterna av konstitutionella skäl kan göra undantag från denna bestämmelse och alltså kräva att det föreligger dubbel straffbarhet även för listbrotten. Vid rambeslutets antagande får medlemsstaterna lämna en förklaring till rådets generalsekretariat om att de kommer att göra något eller flera sådana undantag från listbrotten.

Regeringen anför att en utgångspunkt för Sverige i det straffrättsliga samarbetet bör vara att så många hinder som möjligt för samarbetet bör tas bort. Ett krav på dubbel straffbarhet är enligt regeringen ett sådant hinder i samarbetet. Detta rambeslut möjliggör således för en stat att tillämpa kravet på dubbel straffbarhet, vilket inte gagnar en fortsatt utveckling av samarbetet mellan medlemsstaterna utan tvärtom ger motsatta signaler. Dessutom skulle en sådan förklaring enligt regeringen vara inkonsekvent, eftersom någon motsvarande möjlighet inte finns när det gäller tillämpningen av rambeslutet om en europeisk arresteringsorder. Sammanfattningsvis gör regeringen bedömningen att det inte bör avges någon förklaring i samband med att rambeslutet antas. Frågan om huruvida Sverige vid sidan av de brott som räknas upp i listan bör ställa upp ett krav på dubbel straffbarhet får beaktas närmare i det fortsatta arbetet och utifrån delvis andra utgångspunkter.

Ekonomiska konsekvenser

Regeringen anför att rambeslutet skapar en möjlighet att överföra verkställigheten av icke frihetsberövande straffprocessuella övervakningsåtgärder mot personer misstänkta för brott mellan EU:s medlemsstater. Verkställigheten kommer således att kunna överflyttas både till och från Sverige. Något motsvarande samarbete finns inte för närvarande. Denna nya möjlighet kommer därför att skapa en ny grupp av ärenden för den eller de myndigheter som ska ombesörja handläggningen. Detta kan också enligt regeringen antas medföra vissa initiala kostnader under en inledningsperiod.

Regeringen påpekar att riksdagens beslut om antagande av rambeslutet i sig inte föranleder några kostnadskonsekvenser. På ett par års sikt, vid genomförandet av rambeslutet som kommer att ske genom lagstiftning och redovisas i en kommande proposition till riksdagen, kan däremot kostnadskonsekvenser uppstå. Kostnadsfrågan låter sig enligt regeringen bättre bedömas i detta lagstiftningsarbete, eftersom det blir av betydelse både i vilken utsträckning Sverige väljer att utnyttja de möjligheter som rambeslutet ger och hur lättillämpad och ändamålsenlig en kommande reglering kommer att bli för de myndigheter som ska tillämpa de bestämmelser som införs. Sammantaget gör regeringen dock bedömningen att systemet inte kan förväntas att föra med sig nämnvärt ökade kostnader och att dessa kommer att kunna inrymmas inom de berörda myndigheternas befintliga anslag.

Motionen

I motion Ju26 (v) yrkas avslag på propositionen. Motionärerna anför att rambeslutet handlar om icke frihetsberövande åtgärder som ska kunna vidtas mot en brottsmisstänkt som återvänt till ett land där han eller hon har sin hemvist i avvaktan på rättegång samt att det i propositionen beskrivs åtgärder som bl.a. besöksförbud och tillträdesförbud. Dessa åtgärder är dock enligt motionärerna inte sådana åtgärder som återopas i rambeslutet,

dvs. straffprocessuella åtgärder, varför det får anses som udda att dessa nämns som möjliga redskap att använda i den lagstiftningsprocess som måste följa på ett godkännande. Motionärerna framför också kritik mot att riksdagen föreslås godkänna en framtida lagstiftning som man inte kan överblicka och pekar på att den kritiken delas av Advokatsamfundet. Vidare pekar motionärerna på att Riksdagens ombudsmän (JO) anför att den dubbla straffbarheten bör bibehållas när det gäller de s.k. listbrotten och att en förklaring bör avges gällande detta. I rambeslutet finns också enligt motionärerna uppräknat åtgärder som är helt främmande för den svenska rättsordningen, bl.a. ett system med borgen. Slutligen anför motionärerna att propositionen inte innehåller någon beräkning av de kostnader som systemet kan förväntas medföra och att det saknas åtgärder för att skydda svenska konstitutionella rättigheter. Motionärerna återger att JO anför att regler om bl.a. tryck- och yttrandefrihet bort anges som en grund för vägran att tillämpa rambeslutet.

Utskottets ställningstagande

Det nu aktuella rambeslutet utgör en del av arbetet med att inom EU finna effektiva samarbetsformer för brottsbekämpning. Det syftar också till att ge bättre möjligheter att öka enhetligheten i rättstillämpningen så att den misstänktes hemvist inte ska styra valen mellan ett tillfälligt frihetsberövande eller andra typer av övervakningsåtgärder.

Rambeslutets bestämmelser ger således ökade möjligheter för den medlemsstat i vilken en person är misstänkt för brott att välja en annan åtgärd framför att frihetsberöva personen i avvaktan på rättegång. Utskottet ser med tillfredsställelse på att det därmed kan förväntas bli färre personer som frihetsberövas främst på den grunden att de saknar hemvist i en viss stat.

Ett genomförande av rambeslutet föranleder behov av förändringar i svensk rätt. Det kan som regeringen anför förutsättas att lagstiftningsarbetet i vissa delar är komplicerat och kräver noggranna analyser framför allt mot bakgrund av att något motsvarande samarbete inte finns för närvarande.

Utskottet delar regeringens bedömning att de straffprocessuella tvångsmedel som Sverige tillämpar och som skulle kunna bli föremål för överflyttande företrädesvis är reseförbud, anmälningsskyldighet och övervakning enligt 24 kap. 4 § rättegångsbalken. Andra åtgärder som används i svensk rätt och som mer eller mindre har sin motsvarighet i rambeslutet är som regeringen anför besöksförbud, tillträdesförbud, näringsförbud och förbud mot juridiskt eller ekonomiskt biträde i vissa fall. En grundlig analys av vilka åtgärder som Sverige bör kunna föra över till en annan stat med stöd av rambeslutet krävs i samband med att rambeslutet genomförs. Utskottet anser dock i likhet med regeringen att det är tveksamt om besöks- och

tillträdesförbud ska konstrueras om på ett sådant omfattande sätt som torde krävas för att de ska kunna bli föremål för verkställighet i en annan stat, även om en sådan lösning inte helt ska uteslutas.

När det gäller den kritik som framförs i motionen mot att propositionen saknar förslag till följdlagstiftning får utskottet anföra följande. Utskottet kan instämma i motionärernas uppfattning såtillvida att riksdagen skulle få ett ännu bättre underlag för sitt ställningstagande om ärenden om godkännande av rambeslut kunde beslutas på samma sätt som andra internationella överenskommelser, dvs. med ett traditionellt utredningsförfarande och med framtagande av förslag till svensk följdlagstiftning. Som regeringen anför finns det dock en politisk överenskommelse mellan medlemsstaterna om innehållet i rambeslutet, vilket för svensk del har föregåtts av sedvanligt samråd med riksdagen. Om lagförslag tas fram redan före antagandet av ett rambeslut kan Sverige, till skillnad från övriga medlemsstater, inte utnyttja den genomförandetid och de möjligheter att samverka med de andra staterna som annars finns. Det finns också, som framhålls i propositionen, skäl att beakta att när EU:s nya reformfördrag, Lissabonfördraget, träder i kraft kommer denna typ av instrument inte längre att tillämpas beträffande det straffrättsliga samarbetet. Rambeslut som förhandlats fram men inte antagits när Lissabonfördraget träder i kraft kommer att förfalla. Om detta rambeslut skulle förfalla skulle införandet av en gemensam ordning för överförande av icke frihetsberövande övervakningsåtgärder inom EU fördröjas avsevärt. Även utskottet anser därför att det är önskvärt att rambeslutet kan antas inom en snar framtid. Som regeringen anför innebär inte ett antagande av rambeslutet att riksdagen inte kan påverka inriktningen på och omfattningen av ett genomförande av rambeslutets bestämmelser i svensk rätt.

Även när det gäller frågan om dubbel straffbarhet instämmer utskottet i vad regeringen anför. Liksom regeringen anser utskottet att en utgångspunkt för Sverige i det straffrättsliga samarbetet bör vara att så många hinder som möjligt för samarbetet bör tas bort. En förklaring med krav på dubbel straffbarhet skulle som regeringen anför vara inkonsekvent, eftersom någon motsvarande möjlighet inte finns när det gäller tillämpningen av rambeslutet om en europeisk arresteringsorder. Konsekvensen skulle således kunna bli att Sverige på grund av en gjord förklaring skulle vägra erkänna ett beslut om övervakningsåtgärder (genom att tillämpa kravet på dubbel straffbarhet för de s.k. listbrotten), men om samma person ändå tar sig till Sverige skulle Sverige vara tvunget att överlämna personen enligt en arresteringsorder eftersom någon motsvarande möjlighet att då kräva dubbel straffbarhet inte finns. Mot denna bakgrund och på de skäl som regeringen har lämnat bör ingen förklaring avges i samband med att rambeslutet antas. Frågan om huruvida Sverige vid sidan av listbrotten bör ställa upp ett krav på dubbel straffbarhet får som anförts i propositionen beaktas närmare i det fortsatta arbetet.

I motionen anförs att propositionen inte innehåller åtgärder för att skydda svenska konstitutionella rättigheter samt att Riksdagens ombudsmän (JO) påpekat att det grundlagsfästa skyddet för bl.a. just tryck- och yttrandefriheten borde ha tagits med i rambeslutets materiella bestämmelser. Som regeringen anför och som framgår av rambeslutets skäl 17 hindrar emellertid rambeslutet inte någon medlemsstat från att tillämpa sina konstitutionella regler om rätt till prövning i laga ordning, föreningsfrihet, tryckfrihet, yttrandefrihet i andra medier och religionsfrihet. Det ankommer på medlemsstaterna att införliva rambeslutets bestämmelser i nationell rätt. Hänvisningarna i bl.a. rambeslutets artikel 5 till medlemsstaternas konstitutionella bestämmelser och till artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen innebär därmed att det lämnas utrymme för att utforma vägransgrunderna på ett sådant sätt att ett erkännande av ett beslut om övervakningsåtgärder inte ska komma i konflikt med svenska bestämmelser om t.ex. det grundlagsfästa skyddet för tryck- och yttrandefriheten. Den konstruktion som rambeslutet fått i detta avseende har använts i flera rambeslut om ömsesidigt erkännande, bl.a. i rambeslutet om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, som har genomförts i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder. I samband med genomförandet av den lagstiftningen ansågs motsvarande skäl som nu är aktuella motivera en möjlighet att vägra överlämnande enligt det rambeslutets bestämmelser. Utskottet delar regeringens bedömning att det inte finns någon anledning att nu göra en annan bedömning. De skyldigheter som följer av det här aktuella rambeslutet ska alltså tolkas i ljuset av vad som anges i skälen om skydd för medlemsstaternas konstitutionella bestämmelser om tryck- och yttrandefrihet.

Vad slutligen gäller rambeslutets ekonomiska konsekvenser instämmer utskottet i regeringens bedömning att antagandet av rambeslutet inte i sig föranleder några kostnadskonsekvenser, men att sådana konsekvenser kan uppstå vid genomförandet av rambeslutet. Även utskottet anser att kostnadsfrågan låter sig bättre bedömas i samband med ett senare lagstiftningsarbete.

Med hänvisning till det ovan anförda anser utskottet att riksdagen bör godkänna utkastet till rambeslut och avslå motionen.

Reservation

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservation.

Godkännande av utkast till rambeslut om ömsesidigt erkännande av beslut om övervakningsåtgärder för brottsmisstänkta (v, mp)

av Mehmet Kaplan (mp) och Alice Åström (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut borde ha följande lydelse:

Riksdagen avslår regeringens förslag om godkännande av det inom Europeiska unionen upprättade utkastet till rambeslut om tillämpning mellan Europeiska unionens medlemsstater av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om övervakningsåtgärder som ett alternativ till tillfälligt frihetsberövande. Därmed bifaller riksdagen motion 2008/09:Ju26 och avslår proposition 2008/09:192.

Ställningstagande

Att bekämpa brottslighet är en mycket angelägen uppgift som givetvis måste ha högsta prioritet. Detta gäller nationellt liksom internationellt. För att tilltron till rättsväsendet ska kunna bibehållas är det också viktigt att en person som begått ett brott inte kan gömma sig undan rättvisan genom att fly till ett annat land inom EU. Samtidigt är det bra att åtgärder vidtas så att inskränkningen av rörelsefriheten för den enskilde i avvaktan på rättegång kan bli så liten som möjligt. Även om föreliggande förslag till beslut syftar till att införa regler i denna riktning anser vi att propositionen är behäftad med så stora brister att den inte bör godkännas.

Rambeslutet handlar om icke frihetsberövande straffprocessuella åtgärder som ska kunna vidtas mot en brottsmisstänkt som återvänt till ett land där han eller hon har sin hemvist i avvaktan på rättegång. I propositionen beskrivs åtgärder som bl.a. besöksförbud och tillträdesförbud. Dessa åtgärder är dock inte sådana åtgärder som återopas i rambeslutet, dvs. straffprocessuella åtgärder, varför det får anses som udda att dessa nämns som möjliga redskap som ska kunna användas i den lagstiftningsprocess som måste följa på ett godkännande.

Riksdagen har genom åren godkänt ett antal rambeslut. Vi vill återigen framhålla den principiella kritiken mot detta sätt att lagstifta. Att riksdagsledamöter ska godkänna en framtida lagstiftning som man inte kan överblicka kan inte anses tillfredsställande ur ett demokratiskt perspektiv. Kritiken delas också av Advokatsamfundet. I förevarande ärende är proble-

men kanske mer flagranti än på länge. Som beskrivits ovan har regeringen valt att peka på lagstiftningskomplex som i dag inte faller inom ramen för rambeslutet. Om detta innebär att regeringen menar att de ändå ska användas måste de nämnda lagarna göras om i grunden, och då bör riksdagen veta på vilket sätt. Om detta inte är tanken måste man självklart fråga sig varför denna genomgång finns med i propositionen.

Remisskritiken mot förslaget till beslut är omfattande. Riksdagens ombudsmän (JO) skriver i sitt utlåtande att den dubbla straffbarheten bör bibehållas när det gäller listbrotten och att en förklaring bör avges gällande detta. När det gäller tillämpningen av konstitutionella regler om bl.a. tryck- och yttrandefrihet bör dessa anges som en grund för vägran att tillämpa rambeslutet.

I rambeslutet finns också uppräknat åtgärder som är helt främmande i den svenska rättsordningen. Det gäller bl.a. ett system med borgen. Ytterligare kritik mot rambeslutet är de stora ekonomiska åtaganden som kan komma att drabba framför allt åklagarväsendet som redan i dag har en hårt ansträngd ekonomi.

Sammanfattningsvis finns i propositionen ingen genomgång av vilka lagstiftningsåtgärder som kommer att bli nödvändiga att genomföra i Sverige. Det finns ingen kostnadsberäkning och dessutom saknas åtgärder för att skydda svenska konstitutionella rättigheter. Vi anser att en ordentlig genomgång av den svenska lagstiftningen måste till för att det ska vara möjligt för riksdagen att fatta beslut om rambeslutet. Att riksdagen inte har kunskap om de lagar man beslutar om är inte rimligt, och i förevarande fall är genomgången så dålig att det skulle vara anmärkningsvärt om riksdagen beslöt att anta rambeslutet på detta underlag.

Enligt vår mening bör riksdagen avslå propositionen.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2008/09:192 Sveriges antagande av rambeslutet om ömsesidigt erkännande av beslut om övervakningsåtgärder för brottsmisstänkta:

Riksdagen godkänner det inom Europeiska unionen upprättade utkastet till rambeslut om tillämpningen mellan Europeiska unionens medlemsstater av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om övervakningsåtgärder som ett alternativ till tillfälligt frihetsberövande (avsnitt 7.1).

Följdmotionen

2008/09:Ju26 av Lena Olsson m.fl. (v):

Riksdagen avslår proposition 2008/09:192 Sveriges antagande av rambeslut om ömsesidigt erkännande av beslut om övervakningsåtgärder för brottsmisstänkta.

BILAGA 2

Utkast till rambeslut

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 6 mars 2009
(OR. en)**

17506/08

**Interinstitutionellt ärende:
2006/0158 (CNS)**

COPEN 261

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: RÅDETS RAMBESLUT om tillämpning mellan Europeiska unionens medlemsstater av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om övervakningsåtgärder som ett alternativ till tillfälligt frihetsberövande

17506/08

DG H2B

AGS,KSM/nev,lin,nev

SV

RÅDETS RAMBESLUT

av den

**om tillämpning mellan Europeiska unionens medlemsstater
av principen om ömsesidigt erkännande
på beslut om övervakningsåtgärder som
ett alternativ till tillfälligt frihetsberövande**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 31.1 a och c samt artikel 34.2 b,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹, och

¹ Yttrandet avgivet den ... (ännu ej offentliggjort i EUT).

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen har som mål att bevara och utveckla unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (2) Enligt slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999, i synnerhet punkt 36, bör principen om ömsesidigt erkännande gälla för beslut som föregår en rättegång. Åtgärdsprogrammet för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av straffrättsliga förfaranden behandlar i åtgärd 10 ömsesidigt erkännande av övervakningsåtgärder.
- (3) Åtgärderna i detta rambeslut bör vara inriktade på att öka skyddet för allmänheten genom att göra det möjligt för en person som är bosatt i en medlemsstat men föremål för ett straffrättsligt förfarande i en annan medlemsstat att i avvaktan på rättegången övervakas av myndigheterna i den medlemsstat där han eller hon är bosatt. Följaktligen har detta rambeslut uppföljning av en svarandes förflyttningar som syfte, mot bakgrund av det överordnade syftet att skydda allmänheten och av den risk som den befintliga ordningen utgör för allmänheten genom att endast ge två möjligheter: tillfälligt frihetsberövande eller oövervakad rörelsefrihet. Åtgärderna kommer därför att ytterligare förstärka laglydiga medborgares rätt att leva i trygghet och säkerhet.

- (4) Syftet med åtgärderna i detta rambeslut bör även vara att i Europeiska unionen stärka rätten till frihet och presumptionen om den anklagades oskuld och att säkerställa samarbetet mellan medlemsstaterna, när en person är föremål för skyldigheter eller övervakning i väntan på ett domstolsavgörande. Som en följd har detta rambeslut som mål att när så är lämpligt främja användningen av icke-frihetsberövande åtgärder som ett alternativ till tillfälligt frihetsberövande, också när ett tillfälligt frihetsberövande enligt lagen i den berörda medlemsstaten inte kunde tillgripas från början.
- (5) När det gäller frihetsberövande finns det risk för att personer som är föremål för straffrättsliga förfaranden behandlas olika beroende på om de är bosatta i rättegångsstaten eller inte: en person som inte är bosatt i rättegångsstaten riskerar att frihetsberövas i avvaktan på rättegång, även när en person som är bosatt i rättegångsstaten inte skulle frihetsberövas under liknande omständigheter. I ett gemensamt europeiskt rättsligt område utan inre gränser är det nödvändigt att vidta åtgärder för att säkerställa att en person som är föremål för straffrättsliga förfaranden och inte är bosatt i rättegångsstaten inte behandlas annorlunda än en person som är föremål för straffrättsliga förfaranden och är bosatt där.
- (6) I det intyg som tillsammans med beslutet om övervakningsåtgärder bör översändas till den behöriga myndigheten i den verkställande staten bör den berörda personens adress i den verkställande staten anges samt all annan relevant information som kan underlätta uppföljningen av övervakningsåtgärderna i den verkställande staten.

- (7) Den behöriga myndigheten i den verkställande staten bör informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ^{befogenhet} om den, i förekommande fall, maximala tidsperiod under vilken övervakningsåtgärderna kan följas upp i den verkställande staten. I de medlemsstater där övervakningsåtgärderna regelbundet måste förnyas, måste denna maximala tidsperiod uppfattas som den totala tidsperiod efter vilken det inte längre är lagligen möjligt att förlänga övervakningsåtgärderna.
- (8) Framställningar från den verkställande statens behöriga myndighet om bekräftelse av att uppföljningen av övervakningsåtgärderna måste förlängas bör inte påverka lagstiftningen i den utfärdande staten för beslut om förlängning, översyn och upphävande av beslutet om övervakningsåtgärder. Sådana framställningar om bekräftelse bör inte medföra skyldighet för den behöriga myndigheten i den utfärdande staten att fatta ett nytt beslut om förlängning av uppföljningen av övervakningsåtgärderna.
- (9) Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten bör ha befogenhet att fatta alla efterföljande beslut som rör ett beslut om övervakningsåtgärder, inbegripet att besluta om ett tillfälligt frihetsberövande. Ett sådant tillfälligt frihetsberövande kan särskilt beslutas till följd av ett avbrott i övervakningsåtgärderna eller underlåtenhet att följa en kallelse att närvara vid ett förhör eller en rättegång i samband med straffrättsliga förfaranden.
- (10) För att undvika onödiga kostnader och svårigheter i samband med överföringen av en person som är föremål för straffrättsliga förfaranden till förhör eller rättegång, bör medlemsstaterna få använda sig av telefon- eller videokonferenser.

- (11) Elektronisk övervakning kan när så är lämpligt användas för att följa upp övervakningsåtgärder i enlighet med nationell lagstiftning och nationella förfaranden.
- (12) Detta rambeslut bör möjliggöra uppföljning i den verkställande staten av övervakningsåtgärder som fastställts för den berörda personen och samtidigt säkerställa att rättvisa skipas och i synnerhet att den berörda personen kommer att kunna ställas inför rätta. Om den berörda personen inte frivilligt återvänder till den utfärdande staten får han eller hon överlämnas till den utfärdande staten i enlighet med rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna¹ (nedan kallat *rambeslutet om en europeisk arresteringsorder*).
- (13) Detta rambeslut omfattar alla brott, utan att begränsas till att omfatta särskilda typer eller nivåer av brottslighet, men övervakningsåtgärder bör i allmänhet tillämpas vid mindre grova lagöverträdelse. Samtliga bestämmelser i rambeslutet om en europeisk arresteringsorder, med undantag för artikel 2.1, bör därför tillämpas i de fall där den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska besluta om överlämnande av den berörda personen. Följaktligen bör även artikel 5.2 och 5.3 i rambeslutet om en europeisk arresteringsorder tillämpas i den situationen.

¹ EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.

- (14) Kostnader för den berörda personens resor mellan den verkställande och den utfärdande staten i samband med uppföljning av övervakningsåtgärder eller för närvaro vid hörande regleras inte i detta rambeslut. Möjligheten för framförallt den utfärdande staten att helt eller delvis stå för sådana kostnader regleras enligt nationell rätt.
- (15) Eftersom målet för detta rambeslut, nämligen ömsesidigt erkännande av beslut om övervakningsåtgärder i samband med straffrättsliga förfaranden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av rambeslutets omfattning och verkningar bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i den artikeln går detta rambeslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (16) Detta rambeslut respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen och återspeglas i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Ingenting i detta rambeslut bör tolkas som ett förbud mot att vägra erkännande av ett beslut om övervakningsåtgärder, om det finns saklig grund att anta att skälet varit att straffa en person på grundval av hans eller hennes kön, ras, religion, etniska ursprung, nationalitet, språk, politiska uppfattning eller sexuella läggning eller att denna persons ställning kan skadas av något av dessa skäl.

- (17) Detta rambeslut bör inte hindra någon medlemsstat från att tillämpa sina konstitutionella regler om rätt till prövning i laga ordning, föreningsfrihet, tryckfrihet, yttrandefrihet i andra medier och religionsfrihet.
- (18) Bestämmelserna i detta rambeslut bör tillämpas i överensstämmelse med unionsmedborgarnas rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, i enlighet med artikel 18 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.
- (19) Personuppgifter som behandlas vid genomförandet av detta rambeslut bör skyddas i enlighet med rambeslut 2008/977/RIF om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete¹ och i enlighet med Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter, som ratificerats av samtliga medlemsstater.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ EUT L 350, 30.12.2008, s. 60.

*Artikel 1**Innehåll*

I detta rambeslut fastställs regler enligt vilka en medlemsstat ska erkänna ett beslut om övervakningsåtgärder som har utfärdats i en annan medlemsstat som ett alternativ till tillfälligt frihetsberövande, ska följa upp de fastställda övervakningsåtgärderna avseende en fysisk person och ska överlämna den berörda personen till den utfärdande staten, vid åsidosättande av dessa åtgärder.

*Artikel 2**Mål*

1. Målen med detta rambeslut är att
 - a) säkerställa att rättvisa skipas och i synnerhet att den berörda personen kommer att kunna ställas inför rätta,
 - b) när så är lämpligt främja användningen av icke frihetsberövande åtgärder under de straffrättsliga förfarandena mot personer som inte är bosatta i den medlemsstat där förfarandena äger rum,
 - c) förbättra skyddet för brottsoffer och allmänheten.

2. Detta rambeslut skapar inte någon rätt för en person till icke frihetsberövande åtgärder som alternativ till frihetsberövande under straffrättsliga förfaranden. Detta är en fråga som ska regleras genom lagstiftning och förfaranden i den medlemsstat där de straffrättsliga förfarandena äger rum.

Artikel 3

Upprätthållande av lag och ordning och skydd av den inre säkerheten

Detta rambeslut ska inte påverka utövandet av medlemsstaternas ansvar för att skydda brottsoffer, allmänheten och den inre säkerheten i enlighet med artikel 33 i fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 4

Definitioner

I detta rambeslut avses med

- a) *beslut om övervakningsåtgärder*: varje verkställbart beslut fattat i samband med ett straffrättsligt förfarande av en behörig myndighet i den utfärdande staten i enlighet med dess nationella lagstiftning och förfaranden, enligt vilket en fysisk person ska omfattas av en eller flera övervakningsåtgärder som alternativ till tillfälligt frihetsberövande,

- b) *övervakningsåtgärder*: skyldigheter och anvisningar som fastställts för en fysisk person i enlighet med den utfärdande statens nationella lagstiftning och förfaranden,
- c) *utfärdande stat*: den medlemsstat där ett beslut om övervakningsåtgärder har utfärdats,
- d) *verkställande stat*: den medlemsstat där övervakningsåtgärderna följs upp.

Artikel 5

Grundläggande rättigheter

Detta rambeslut ska inte ändra skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheterna och de grundläggande rättsliga principerna i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 6

Utseende av behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska underrätta rådets generalsekretariat om vilken eller vilka rättsliga myndigheter som enligt dess nationella lagstiftning är behöriga att vidta åtgärder enligt detta rambeslut när medlemsstaten är utfärdande stat eller verkställande stat.

2. Som ett undantag från punkt 1 och utan att det påverkar punkt 3 får medlemsstaterna utse icke rättsliga myndigheter till behöriga myndigheter för att fatta beslut i enlighet med detta rambeslut, under förutsättning att dessa myndigheter är behöriga att fatta liknande beslut i enlighet med deras nationella lagstiftning och förfaranden.
3. Beslut som avses i artikel 18.1 c ska fattas av en behörig rättslig myndighet.
4. Rådets generalsekretariat ska göra den erhållna informationen tillgänglig för alla medlemsstater och för kommissionen.

Artikel 7

Användande av en central myndighet

1. Varje medlemsstat får utse en central myndighet eller, om dess rättssystem så kräver, flera centrala myndigheter som ska biträda dess behöriga myndigheter.
2. En medlemsstat får, om organisationen av dess rättsväsende så kräver, låta sin eller sina centrala myndigheter ansvara för det administrativa översändandet och mottagandet av beslut om övervakningsåtgärder, åtföljda av de intyg som avses i artikel 10, samt all annan officiell korrespondens i anslutning till detta. Följaktligen får alla kommunikationer, samråd, informationsutbyten, förfrågningar och underrättelser mellan behöriga myndigheter när så är lämpligt behandlas med bistånd av den eller de centrala myndigheterna i den berörda medlemsstaten.

3. De medlemsstater som önskar använda sig av de möjligheter som avses i denna artikel ska till rådets generalsekretariat lämna uppgifter om den eller de centrala myndigheter som de har utsett. Dessa anvisningar ska vara bindande för alla myndigheter i den utfärdande medlemsstaten.

Artikel 8

Typer av övervakningsåtgärder

1. Detta rambeslut ska tillämpas på följande övervakningsåtgärder:
- a) Skyldighet för personen att meddela den behöriga myndigheten i den verkställande staten varje byte av bosättning, i synnerhet för mottagande av kallelser att närvara vid ett förhör eller en rättegång i samband med straffrättsliga förfaranden.
 - b) Skyldighet att inte besöka vissa ställen, orter eller fastställda områden i den utfärdande eller verkställande staten.
 - c) Skyldighet att stanna kvar på anvisad ort, i tillämpliga fall under angivna tider.
 - d) Skyldighet som innebär begränsningar av möjligheten att lämna den verkställande statens territorium.
 - e) Skyldighet att vid bestämda tidpunkter anmäla sig hos en viss myndighet.
 - f) Skyldighet att undvika kontakt med vissa personer med anknytning till det eller de påstådda brotten.

2. Varje medlemsstat ska vid införlivandet av detta rambeslut eller vid ett senare tillfälle meddela rådets generalsekretariat vilka övervakningsåtgärder som den är beredd att följa upp, utöver dem som avses i punkt 1. Dessa åtgärder får särskilt omfatta följande:
- a) Skyldighet att avstå från viss verksamhet med anknytning till det eller de påstådda brotten, vilket kan inbegripa befattning med ett visst yrke eller en viss bransch.
 - b) Skyldighet att inte framföra fordon.
 - c) Skyldighet att deponera en viss summa pengar eller lämna annat slag av garanti, som antingen får lämnas genom ett visst antal delbetalningar eller direkt i sin helhet.
 - d) Skyldighet att genomgå terapeutisk behandling eller behandling mot missbruk.
 - e) Skyldighet att undvika kontakt med vissa föremål som har samband med det eller de påstådda brotten.
3. Rådets generalsekretariat ska tillhandahålla alla medlemsstater och kommissionen den information som erhållits enligt denna artikel.

*Artikel 9**Kriterier rörande den medlemsstat till
vilken beslutet om övervakningsåtgärder
får översändas*

1. Ett beslut om övervakningsåtgärder får översändas till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där personen är lagligt och stadigvarande bosatt, om personen efter att ha underrättats om de berörda åtgärderna samtycker till att återvända till den staten.
2. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten får på personens begäran översända beslutet om övervakningsåtgärder till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat än den i vilken personen är lagligt och stadigvarande bosatt på villkor att den senare myndigheten har gett sitt samtycke till detta.
3. Vid genomförandet av detta rambeslut ska medlemsstaterna fastställa på vilka villkor deras behöriga myndigheter får få samtycka till att ett beslut om övervakningsåtgärder översänds i fall enligt punkt 2.
4. Varje medlemsstat ska göra ett uttalande till rådets generalsekretariat om vad som har fastställts enligt punkt 3. Medlemsstaterna får när som helst ändra ett sådant uttalande. Generalsekretariatet ska tillhandahålla alla medlemsstater och kommissionen den information som erhållits enligt denna artikel.

17506/08

AGS,KSM/nev,lin,nev

14

3 Riksdagen 2008/09. 1 saml. Nr 192

DG H2B

SV

*Artikel 10**Förfarande för översändande av ett beslut
om övervakningsåtgärder tillsammans med intyget*

1. När den behöriga myndigheten i den utfärdande staten översänder ett beslut om övervakningsåtgärder till en annan medlemsstat i enlighet med artikel 9.1 eller 9.2, ska den sörja för att det åtföljs av ett intyg enligt det standardformulär som återges i bilaga I.
2. Beslutet om övervakningsåtgärder eller en bestyrkt kopia av detta ska tillsammans med intyget av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten översändas direkt till den behöriga myndigheten i den verkställande staten på ett sätt som lämnar en skriftlig uppteckning och gör det möjligt för den verkställande staten att fastställa äktheten. Originalet eller en bestyrkt kopia av beslutet om övervakningsåtgärder och originalet av intyget ska översändas till den verkställande staten om den begär detta. All officiell kommunikation ska också ske direkt mellan de nämnda behöriga myndigheterna.
3. Intyget ska vara undertecknat av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten, vilken ska intyga att dess innehåll är korrekt.
4. Utöver de åtgärder som avses i artikel 8.1 ska det intyg som avses i punkt 1 i den här artikeln endast omfatta sådana åtgärder som den verkställande staten har meddelat i enlighet med artikel 8.2.

5. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska
- a) i tillämpliga fall ange vilken tidsperiod som beslutet om övervakningsåtgärder avser och huruvida beslutet kan förlängas,
- och
- b) ange en uppskattning av den preliminära tid för vilken övervakningsåtgärderna sannolikt kommer att behöva följas upp, med beaktande av samtliga de omständigheter i fallet som är kända när beslutet om övervakningsåtgärder översänds.
6. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska översända beslutet om övervakningsåtgärder tillsammans med intyget till endast en verkställande stat åt gången.
7. Om den behöriga myndigheten i den verkställande staten inte är känd av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten, ska denna vidta alla nödvändiga efterforskningar, inklusive via kontaktpunkterna i det europeiska rättsliga nätverk som inrättades genom rådets gemensamma åtgärd 98/428/RIF av den 29 juni 1998 om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk¹ för att erhålla informationen från den verkställande staten.
8. Om den myndighet i den verkställande staten som tar emot ett beslut om övervakningsåtgärder tillsammans med ett intyg inte är behörig att erkänna det beslutet, ska denna myndighet på eget initiativ översända beslutet tillsammans med intyget till den behöriga myndigheten.

¹ EGT L 191, 7.7.1998, s. 4.

*Artikel 11**Behörighet att följa upp**övervakningsåtgärderna*

1. Så länge den behöriga myndigheten i den verkställande staten inte har erkänt det beslut om övervakningsåtgärder som har översänts till den och inte har underrättat den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om detta erkännande, ska den behöriga myndigheten i den utfärdande staten fortsätta att vara behörig att följa upp de fastställda övervakningsåtgärderna.
2. Om behörigheten för uppföljning av övervakningsåtgärderna har överförs till den behöriga myndigheten i den verkställande staten, ska denna behörighet återgå till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten
 - a) om den berörda personen har inrättat sin lagliga och regelmässiga bosättning i en annan medlemsstat än den verkställande staten,
 - b) så snart som den behöriga myndigheten i den utfärdande staten har underrättat den behöriga myndigheten i den verkställande staten om att det intyg som avses i artikel 10.1 har återkallats i enlighet med artikel 13.3,

- c) om den behöriga myndigheten i den utfärdande staten har ändrat övervakningsåtgärderna och den behöriga myndigheten i den verkställande staten i enlighet med artikel 18.4 b har vägrat följa upp de ändrade övervakningsåtgärderna på grund av att de inte hör till de typer av övervakningsåtgärder som avses i artikel 8.1 och/eller till de åtgärder som meddelats av den verkställande staten i enlighet med artikel 8.2,
 - d) när den tidsperiod som avses i artikel 20.2 b har gått ut,
 - e) om den behöriga myndigheten i den verkställande staten har beslutat att avsluta uppföljningen av övervakningsåtgärderna och har informerat den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om detta, med tillämpning av artikel 23.
3. I fall som avses i punkt 2 ska de behöriga myndigheterna i den utfärdande och den verkställande staten samråda med varandra för att i möjligaste mån undvika avbrott i uppföljningen av övervakningsåtgärderna.

*Artikel 12**Beslut i den verkställande staten*

1. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska så snart som möjligt, dock senast 20 arbetsdagar efter det att den har mottagit beslutet om övervakningsåtgärder och intyget, erkänna det beslut om övervakningsåtgärder som har översänts i enlighet med artikel 9 och enligt förfarandet i artikel 10 och utan dröjsmål vidta de åtgärder som krävs för uppföljningen av övervakningsåtgärder, såvida den inte beslutar att återropa något av skälen för att vägra erkännande som avses i artikel 15.
2. Om ett rättsmedel har anlitats mot det beslut som avses i punkt 1 ska tidsfristen för erkännande av beslutet om övervakningsåtgärder förlängas med ytterligare 20 arbetsdagar.
3. Om den behöriga myndigheten i den verkställande staten i undantagsfall inte kan hålla tidsfristen i punkterna 1 och 2, ska den omedelbart, på ett sätt som den själv väljer, underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och ange skälen till förseningen och hur lång tid som uppskattningsvis behövs för att fatta ett slutgiltigt beslut.

4. Den behöriga myndigheten får skjuta upp beslutet om erkännande av beslutet om övervakningsåtgärder, om det intyg som avses i artikel 10 är ofullständigt eller uppenbarligen inte motsvarar beslutet om övervakningsåtgärder, till dess att en rimlig tidsfrist har fastställts för att komplettera eller korrigera intyget.

Artikel 13

Anpassning av övervakningsåtgärder

1. Om övervakningsåtgärder till sin art är oförenliga med lagstiftningen i den verkställande staten, får den behöriga myndigheten i den medlemsstaten anpassa dem till de typer av övervakningsåtgärder som ska tillämpas enligt den verkställande statens lagstiftning för likvärdiga brott. Den anpassade övervakningsåtgärden ska så långt det är möjligt motsvara den som fastställts av den utfärdande staten.
2. Den anpassade övervakningsåtgärden får inte vara strängare än den ursprungligen fastställda övervakningsåtgärden.
3. Efter att ha erhållit sådan information som avses i artikel 20.2 b eller f, får den behöriga myndigheten i den utfärdande staten besluta att återkalla intyget, förutsatt att uppföljningen i den verkställande staten ännu inte har påbörjats. Ett sådant beslut ska under alla omständigheter fattas och meddelas så snart som möjligt, dock senast tio dagar efter mottagandet av den berörda informationen.

*Artikel 14**Dubbel straffbarhet*

1. Följande brott ska medföra erkännande av beslutet om övervakningsåtgärder enligt villkoren i detta rambeslut och utan kontroll av om det föreligger dubbel straffbarhet för gärningen, förutsatt att brotten, som de definieras i den utfärdande statens lagstiftning, är straffbara i den utfärdande staten och kan leda till fängelse eller en annan frihetsberövande åtgärd under en längsta tid av minst tre år:
 - Deltagande i en kriminell organisation.
 - Terrorism.
 - Människohandel.
 - Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi.
 - Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.
 - Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.
 - Korruption.

- Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas finansiella intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen¹.
- Tvätt av vinning av brott.
- Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron.
- It-brottslighet.
- Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter.
- Hjälp till olovlig inresa och olovlig vistelse.
- Mord, grov misshandel.
- Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.
- Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.
- Rasism och främlingsfientlighet.
- Organiserad stöld eller väpnat rån.
- Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.

¹ EGT C 316, 27.11.1995, s. 49.

- Svindleri.
- Beskyddarverksamhet och utpressning.
- Förfalskning och piratkopiering.
- Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfälskningar.
- Förfälskning av betalningsmedel.
- Olaglig handel med hormonsubstanter och andra tillväxsubstanter.
- Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen.
- Handel med stulna fordon.
- Våldtäkt.
- Mordbrand.
- Brott som omfattas av Internationella brottmålsdomstolens behörighet.
- Kapning av flygplan eller fartyg.
- Sabotage.

2. Rådet får när som helst, enhälligt och efter att ha hört Europaparlamentet på de villkor som anges i artikel 39.1 i fördraget om Europeiska unionen, besluta att lägga till andra kategorier av brott i förteckningen i punkt 1. Rådet ska på grundval av den rapport som det erhåller i enlighet med artikel 27 i detta rambeslut pröva om förteckningen bör utvidgas eller ändras.
3. För andra brott än de som omfattas av punkt 1 får den verkställande staten låta erkännande av beslutet om övervakningsåtgärder vara avhängigt av om de gärningar som föranleder beslutet även utgör ett brott enligt den verkställande statens lagstiftning, oavsett brottsrekvisit eller brottets rättsliga rubricering.
4. Vid detta rambesluts antagande får medlemsstaterna i en förklaring som ska anmälas till rådets generalsekretariat förklara att de av konstitutionella skäl inte kommer att tillämpa punkt 1 när det gäller några av eller samtliga de brott som avses i den punkten. Sådana förklaringar får återkallas när som helst. Dessa förklaringar ska liksom återkallandet av sådana förklaringar offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

*Artikel 15**Skäl för icke-erkännande*

1. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten får vägra att erkänna beslutet om övervakningsåtgärder, om
 - a) det intyg som avses i artikel 10 är ofullständigt eller uppenbarligen inte överensstämmer med beslutet om övervakningsåtgärder och inte har kompletterats eller korrigerats inom en rimlig tidsfrist, vilken har fastställts av den behöriga myndigheten i den verkställande staten,
 - b) de kriterier som fastställs i artiklarna 9.1, 9.2 eller 10.4 inte är uppfyllda,
 - c) erkännande av beslutet om övervakningsåtgärder skulle strida mot principen *ne bis in idem*,
 - d) beslutet om övervakningsåtgärder, i de fall som avses i artikel 14.3 och, om den verkställande staten har avgett en förklaring enligt artikel 14.4 i de fall som avses i artikel 14.1, avser en gärning som inte skulle utgöra ett brott enligt den verkställande statens lagstiftning; när det gäller skatter, tullar och valutafrågor får dock verkställandet av beslutet inte vägras av det skälet att den verkställande medlemsstatens lagstiftning inte föreskriver samma typ av skatter eller att den inte innehåller samma slags bestämmelser om skatter, tullar och valutatransaktioner som den utfärdande statens lagstiftning,

17506/08

DG H2B

AGS,KSM/nev,lin,nev

25

SV

- e) åtal i brottmål har preskriberats enligt lagstiftningen i den verkställande staten och hänför sig till en gärning som den verkställande staten i enlighet med sin nationella lagstiftning är behörig att beivra,
 - f) det enligt den verkställande statens lagstiftning föreligger immunitet som gör det omöjligt att följa upp övervakningsåtgärder,
 - g) personen enligt den verkställande statens lagstiftning på grund av sin ålder inte kan göras straffrättsligt ansvarig för den gärning som beslutet om övervakningsåtgärder grundas på,
 - h) den, vid överträdelse av övervakningsåtgärderna, skulle vara tvungen att vägra att överlämna den berörda personen i enlighet med rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna¹ (nedan kallat *rambeslutet om den europeiska arresteringsorden*).
2. I de fall som avses i punkt 1 a, b, och c ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten innan den beslutar att inte erkänna beslutet om övervakningsåtgärder på lämpligt sätt samråda med den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och vid behov anmoda denna att utan dröjsmål lämna alla ytterligare upplysningar som krävs.

¹ EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.

3. Om den behöriga myndigheten i den verkställande staten anser att erkännande av ett beslut om övervakningsåtgärder kan vägras på grundval av punkt 1 h, men ändå är beredd att erkänna beslutet om övervakningsåtgärder och att följa upp de övervakningsåtgärder som det innehåller, ska den meddela detta till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och ange skälen till en eventuell vägran. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten får i så fall besluta att återkalla intyget i enlighet med artikel 13.3 andra meningen. Om den behöriga myndigheten i den utfärdande staten inte återkallar intyget, får den behöriga myndigheten i den verkställande staten erkänna beslutet om övervakningsåtgärder och följa upp de övervakningsåtgärder som det innehåller, varvid det förutsätts att den berörda personen eventuellt inte kommer att överlämnas på grundval av en europeisk arresteringsorder.

Artikel 16

Tillämplig lagstiftning för övervakning

För uppföljning av övervakningsåtgärderna ska den verkställande statens lagstiftning tillämpas.

17506/08

DG H2B

AGS,KSM/nev,lin,nev

27

SV

*Artikel 17**Fortsatt uppföljning av
övervakningsåtgärder*

Om den tidsperiod som avses i artikel 20.2 b löper ut och övervakningsåtgärder förblir nödvändiga, får den behöriga myndigheten i den utfärdande staten hos den behöriga myndigheten i den verkställande staten begära att uppföljningen av övervakningsåtgärderna ska förlängas, med hänsyn till omständigheterna i det särskilda fallet och de bedömda följderna för personen om artikel 11.2 d skulle tillämpas. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska ange för vilken tidsperiod en sådan förlängning kan antas vara nödvändig.

Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska besluta om denna begäran i enlighet med nationell lagstiftning och när så är lämpligt ange hur lång tid denna förlängning högst får gälla. Artikel 18.3 kan vara tillämplig i dessa fall.

*Artikel 18**Behörighet till alla följdbeslut**och tillämplig lagstiftning*

1. Utan att det påverkar artikel 3 ska den behöriga myndigheten i den utfärdande staten vara behörig att fatta alla följdbeslut med anknytning till ett beslut om övervakningsåtgärder. Sådana följdbeslut omfattar i synnerhet
 - a) förlängning, översyn och upphävande av beslutet om övervakningsåtgärder,
 - b) ändring av övervakningsåtgärdena,
 - c) utfärdande av en arresteringsorder eller annat verkställbart rättsligt beslut med samma rättsverkan.
2. Den utfärdande statens lagstiftning ska tillämpas vid de beslut som fattas enligt punkt 1.
3. När så krävs enligt nationell lagstiftning får en behörig myndighet i den verkställande staten besluta att använda förfarandet för erkännande i detta rambeslut för att ge verkan åt de beslut som avses i punkt 1 a och b i sitt nationella rättssystem. Ett sådant erkännande ska inte medföra en ny behandling av skälen för icke-erkännande.

4. Om den behöriga myndigheten i den utfärdande staten har ändrat övervakningsåtgärderna i enlighet med punkt 1 b får den behöriga myndigheten i den verkställande staten
- a) anpassa dessa ändrade åtgärder med tillämpning av artikel 13 om de ändrade övervakningsåtgärderna är oförenliga med lagstiftningen i den verkställande staten,
- eller
- b) vägra att följa upp de ändrade övervakningsåtgärderna om dessa åtgärder inte omfattas av den typ av övervakningsåtgärder som avses i artikel 8.1 och/eller av dem som anmälts av den verkställande staten i enlighet med artikel 8.2.
5. Den behörighet som den behöriga myndigheten i den utfärdande staten har enligt punkt 1 ska inte påverka förfaranden som kan inledas i den verkställande staten mot den berörda personen avseende andra brott som begåtts av honom eller henne än de som beslutet om övervakningsåtgärder grundar sig på.

*Artikel 19**Berörda myndigheters skyldigheter*

1. När som helst under uppföljningen av övervakningsåtgärderna får den behöriga myndigheten i den verkställande staten uppmana den behöriga myndigheten i den utfärdande staten att uppge huruvida uppföljningen av åtgärderna fortfarande är nödvändig med hänsyn till omständigheterna i det särskilda fallet. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska utan dröjsmål besvara en sådan uppmaning, när så är lämpligt genom att fatta ett sådant följdbeslut som avses i artikel 18.1.
2. Innan den tidsperiod som avses i artikel 10.5 har löpt ut, ska den behöriga myndigheten i den utfärdande staten, på eget initiativ eller på begäran av den behöriga myndigheten i den verkställande staten, ange under vilken eventuellt ytterligare tid som den förväntar sig att uppföljningen av åtgärderna kommer att behövas.
3. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska omedelbart meddela den behöriga myndigheten i den utfärdande staten alla överträdelser av en övervakningsåtgärd och varje annan iakttagelse som skulle kunna leda till ett sådant följdbeslut som avses i artikel 18.1. För meddelandet ska det standardformulär som återges i bilaga II användas

17506/08

DG H2B

AGS,KSM/nev,lin,nev

31

SV

4. För att höra den berörda personen får det förfarande och de villkor som fastställs i sådana instrument i internationell rätt och EU-rätt som föreskriver möjligheten att använda telefon- och videokonferenser för att höra personer i tillämpliga delar användas, i synnerhet då det enligt den utfärdande statens lagstiftning fastställs att den berörda personen ska höras innan ett sådant beslut som avses i artikel 18.1 fattas.
5. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska omedelbart informera den behöriga myndigheten i den verkställande staten om alla sådana beslut som avses i artikel 18.1 och om att ett rättsmedel har anlitats mot ett beslut om övervakningsåtgärder.
6. Om intyget om beslutet om övervakningsåtgärder har återkallats, ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten avbryta de beslutade åtgärderna så snart som den har blivit vederbörligen underrättad av myndigheten i den utfärdande staten.

Artikel 20

Information från den verkställande staten

1. Den myndighet i den verkställande staten som har tagit emot ett beslut om övervakningsåtgärder för vilket erkännande den saknar behörighet, tillsammans med ett intyg, ska informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om till vilken myndighet den har översänt detta beslut, tillsammans med intyget, i enlighet med artikel 10.8.

2. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska, på ett sådant sätt att en skriftlig uppteckning lämnas, utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om
- a) varje ändring av den berörda personens bosättning,
 - b) den längsta tid som övervakningsåtgärderna kan följas upp i den verkställande staten, om en sådan längsta tid fastställs i den verkställande statens lagstiftning,
 - c) att det i praktiken är omöjligt att följa upp övervakningsåtgärderna på grund av att personen, efter det att beslutet om övervakningsåtgärder och intyget har överförs till den verkställande staten, inte kan påträffas på den verkställande statens territorium, varvid den verkställande staten inte ska vara skyldig att följa upp övervakningsåtgärderna,
 - d) det faktum att ett rättsmedel har anlitats mot ett beslut om erkännande av ett beslut om övervakningsåtgärder,
 - e) det slutliga beslutet att erkänna beslutet om övervakningsåtgärder och vidta alla nödvändiga åtgärder för uppföljningen av övervakningsåtgärderna,
 - f) ett beslut att anpassa övervakningsåtgärderna i enlighet med artikel 13,

- g) ett beslut i enlighet med artikel 15 om att inte erkänna beslutet om övervakningsåtgärder och inte ansvara för uppföljningen av övervakningsåtgärderna samt om skälen för beslutet.

Artikel 21

Överlämnande av personen

1. Om den behöriga myndigheten i den utfärdande staten har utfärdat en arresteringsorder eller ett annat verkställbart rättsligt beslut med samma rättsverkan, ska personen överlämnas i enlighet med rambeslutet om den europeiska arresteringsordern.
2. I detta sammanhang får den behöriga myndigheten i den verkställande staten inte återopa artikel 2.1 i rambeslutet om en europeisk arresteringsorder som skäl för att vägra överlämnande av personen.
3. Varje medlemsstat får anmäla till rådets generalsekretariat, när den införlivar detta rambeslut eller på ett senare stadium, att den även kommer att tillämpa artikel 2.1 i rambeslutet om den europeiska arresteringsordern vid beslut om överlämnande av den berörda personen till den utfärdande staten.
4. Rådets generalsekretariat ska göra den information som mottagits enligt punkt 3 tillgänglig för alla medlemsstater och för kommissionen.

*Artikel 22**Samråd*

1. Om det inte är ogenomförbart ska de behöriga myndigheterna i den utfärdande staten och i den verkställande staten samråda med varandra
 - a) när ett beslut om övervakningsåtgärder tillsammans med det intyg som avses i artikel 10 förbereds, eller åtminstone före översändandet av dessa,
 - b) för att underlätta en smidig och effektiv uppföljning av övervakningsåtgärderna,
 - c) om personen har gjort sig skyldig till en allvarlig överträdelse av övervakningsåtgärderna.
2. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska ta vederbörlig hänsyn till eventuella indikationer som meddelats av den behöriga myndigheten i den verkställande staten på den risk som den berörda personen kan utgöra för brottsoffer och allmänheten.
3. Med tillämpning av punkt 1 ska de behöriga myndigheterna i den utfärdande staten och i den verkställande staten utbyta all användbar information, inbegripet
 - a) information som möjliggör kontroll av den berörda personens identitet och bosättning,

- b) relevant information från kriminalregister i enlighet med tillämpliga lagstiftningsinstrument.

Artikel 23

Obesvarade meddelanden

1. Om den behöriga myndigheten i den verkställande staten har översänt flera sådana meddelanden som avses i artikel 19.3 avseende samma person till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten utan att den sistnämnda myndigheten har fattat ett sådant följdbeslut som avses i artikel 18.1, får den behöriga myndigheten i den verkställande staten uppmana den behöriga myndigheten i den utfärdande staten att fatta ett sådant beslut, med en rimlig tidsfrist för att göra detta.
2. Om den behöriga myndigheten i den utfärdande staten inte agerar inom den tidsfrist som angivits av den behöriga myndigheten i den verkställande staten, får den sistnämnda myndigheten besluta att avsluta sin uppföljning av övervakningsåtgärderna. I sådant fall ska den informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om sitt beslut och behörigheten att följa upp övervakningsåtgärderna ska återgå till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten med tillämpning av artikel 11.2.

3. Om det enligt lagstiftningen i den verkställande staten krävs en återkommande bekräftelse av att uppföljningen av övervakningsåtgärderna måste förlängas, får den behöriga myndigheten i den verkställande staten begära att den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ger denna bekräftelse, med en rimlig tidsfrist för att tillmötesgå denna begäran. Om den behöriga myndigheten i den utfärdande staten inte svarar inom den berörda tidsfristen, får den behöriga myndigheten i den verkställande staten sända en ny begäran till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten, med en rimlig tidsfrist för att tillmötesgå denna begäran, och meddela att den kan komma att besluta att avsluta uppföljningen av övervakningsåtgärderna om inget svar har mottagits inom den tidsfristen. Om den behöriga myndigheten i den verkställande staten inte får något svar på en sådan ny begäran inom den angivna tidsfristen, får den vidta åtgärder i enlighet med punkt 2.

Artikel 24

Språk

Intygen ska översättas till det officiella språket eller ett av de officiella språken i den verkställande staten. Varje medlemsstat får i samband med antagandet av rambeslutet eller vid en senare tidpunkt i en förklaring, som ska deponeras hos rådets generalsekretariat, ange att den kommer att godta en översättning till ett eller flera andra av de officiella språken vid Europeiska unionens institutioner.

*Artikel 25**Kostnader*

Den verkställande staten ska stå för kostnader i samband med tillämpningen av detta rambeslut, utom för sådana kostnader som uteslutande uppkommer på den utfärdande statens territorium.

*Artikel 26**Förhållande till andra avtal och överenskommelser*

1. I den mån som sådana avtal eller överenskommelser gör det möjligt att utöka eller bredda målen för detta rambeslut och bidrar till att ytterligare förenkla eller underlätta ömsesidigt erkännande av beslut om övervakningsåtgärder, får medlemsstaterna
 - a) fortsätta att tillämpa de bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser som är i kraft när detta rambeslut träder i kraft,
 - b) ingå bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser efter det att detta rambeslut har trätt i kraft.
2. De avtal och överenskommelser som avses i punkt 1 ska inte i något fall påverka förbindelserna med de medlemsstater som inte är parter i dessa.

3. Medlemsstaterna ska senast den ...^{*} underrätta kommissionen och rådet om vilka av de gällande avtal och överenskommelser som avses i punkt 1 a som de önskar fortsätta att tillämpa.
4. Medlemsstaterna ska även underrätta kommissionen och rådet om nya avtal eller överenskommelser av den typ som avses i punkt 1 b inom tre månader efter det att avtalen eller överenskommelserna har undertecknats.

Artikel 27

Genomförande

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut senast den ...^{**}.
2. Vid denna tidpunkt ska medlemsstaterna till rådet och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning.

^{*} Tre månader efter det att detta rambeslut har trätt i kraft.

^{**} Tre år efter det att detta rambeslut har trätt i kraft.

*Artikel 28**Rapport*

1. Kommissionen ska senast den ...* utarbeta en rapport på grundval av den information som medlemsstaterna har lämnat enligt artikel 27.2.
2. På grundval av denna rapport ska rådet bedöma
 - a) i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som krävs för att följa bestämmelserna i detta rambeslut, och
 - b) tillämpningen av detta rambeslut.
3. Rapporten ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.

*Artikel 29**Ikraftträdande*

Detta rambeslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På rådets vägnar

Ordförande

* Fyra år efter det att detta rambeslut har trätt i kraft.

BILAGA I**INTYG**

som avses i 10

i rådets rambeslut .../.../RIF

av den ... om tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande
på beslut om övervakningsåtgärder mellan Europeiska unionens medlemsstater
som ett alternativ till tillfälligt frihetsberövande¹

¹ Detta intyg ska avfattas på eller översättas till något av den verkställande medlemsstatens officiella språk eller något annat av Europeiska unionens institutioners officiella språk som godtas av denna stat.

a)	Utfärdande stat: Verkställande stat:
b)	Myndighet som utfärdat beslutet om övervakningsåtgärder: Officiellt namn: Ytterligare information om beslutet om övervakningsåtgärder ska i förekommande fall inhämtas hos ☐ ovannämnda myndighet ☐ den centrala myndigheten; ange den centrala myndighetens officiella namn, om denna ruta kryssats för: ☐ annan behörig myndighet; ange denna myndighets officiella namn, om denna ruta kryssats för: Kontaktuppgifter för den utfärdande myndigheten/den centrala myndigheten/annan behörig myndighet Adress: Tfn: (landskod) (riktnummer) Fax: (landskod) (riktnummer) Uppgifter om kontaktperson(er) Efternamn: Samtliga förnamn: Befattning (titel/tjänsteställning): Tfn: (landskod) (riktnummer) Fax: (landskod) (riktnummer) E-post (om sådan finns): Språk som kan användas vid kontakter:

- c) Ange vilken myndighet som ska kontaktas för att erhålla ytterligare upplysningar angående uppföljningen av övervakningsåtgärderna:
- ☐ Den myndighet som avses i b
- ☐ annan myndighet; ange denna myndighets officiella namn, om denna ruta kryssats för:
- Kontaktuppgifter för myndigheten, om informationen inte redan har lämnats under b
- Adress:
- Tfn: (landskod) (riktnummer)
- Fax: (landskod) (riktnummer)
- Uppgifter om kontaktperson(er)
- Efternamn:
- Samtliga förnamn:
- Befattning (titel/tjänsteställning):
- Tfn: (landskod) (riktnummer)
- Fax: (landskod) (riktnummer)
- E-post (om sådan finns):
- Språk som kan användas vid kontakter:

d) Uppgifter om den fysiska person beträffande vilken beslutet om övervakningsåtgärder har utfärdats:

Efternamn:

Samtliga förnamn:

Namn som ogift, i förekommande fall:

Alias, i förekommande fall:

Kön:

Nationalitet:

Personnummer eller socialförsäkringsnummer (om sådant finns):

Födelsedatum:

Födelseort:

Adresser/bosättningar

- i den utfärdande staten:
- i den verkställande staten:
- på annan ort:

Språk som personen förstår (om känt):

Lämna följande uppgifter om de finns tillgängliga:

- Typ av identitetshandling(ar) som personen innehar och nummer (identitetskort, pass):
- Typ av uppehållstillstånd som personen innehar i den verkställande staten och nummer:

- e) Uppgifter om den medlemsstat till vilken beslutet om övervakningsåtgärder samt intyget översänds
- Beslutet om övervakningsåtgärder samt intyget översänds till den verkställande stat som anges under a av följande skäl:
- ☐ Den berörda personen har sin lagliga och regelmässiga bosättning i den verkställande staten och samtycker efter att ha underrättats om de berörda åtgärderna till att återvända till den staten.
 - ☐ Den berörda personen har begärt att beslutet om övervakningsåtgärder ska översändas till den andra medlemsstaten, i vilken han inte har sin lagliga och regelmässiga bosättning, av följande skäl:

f) Uppgifter om beslutet om övervakningsåtgärder:

Beslutet utfärdades den (DD-MM-ÅÅÅÅ):

Beslutet blev verkställbart den (DD-MM-ÅÅÅÅ):

Om ett rättsmedel har anlitats mot beslutet om övervakningsåtgärder vid tidpunkten för intygets översändande, kryssa för denna ruta ☐

Beslutets referensbeteckning (om sådant finns):

Den berörda personen har varit föremål för tillfälligt frihetsberövande under följande tid (om tillämpligt):

1. Beslutet omfattar totalt: ... påstådda brott.

Sammanfattning av sakförhållandena och en beskrivning av de omständigheter under vilka det eller de påstådda brotten begicks, inklusive tid och plats samt på vilket sätt den berörda personen medverkade i brottets/brotten:

Det eller de påstådda brottens beskaffenhet, brottsrubricering samt de tillämpliga lagbestämmelser som beslutet grundar sig på:

2. Markera i förekommande fall genom kryss i tillämpliga rutor om det eller de påstådda brott som avses i punkt 1 enligt definitionen i den utfärdande statens lagstiftning utgörs av ett eller flera av följande brott som enligt den utfärdande statens lagstiftning kan leda till frihetsstraff eller frihetsberövande åtgärd som maximalt får uppgå till minst tre år:
- ☐ Deltagande i en kriminell organisation.
 - ☐ Terrorism.
 - ☐ Människohandel.
 - ☐ Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi.
 - ☐ Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.
 - ☐ Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.
 - ☐ Korruption.
 - ☐ Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.
 - ☐ Tvätt av vinning av brott.
 - ☐ Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron.
 - ☐ It-brottslighet.
 - ☐ Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter.
 - ☐ Hjälp till olovlig inresa och olovlig vistelse.
 - ☐ Mord och grov misshandel.
 - ☐ Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.

- ☐ Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.
 - ☐ Rasism och främlingsfientlighet.
 - ☐ Organiserat eller väpnat rån.
 - ☐ Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.
 - ☐ Bedrägeri.
 - ☐ Beskyddarverksamhet och utpressning. ☐ Förfalskning och piratkopiering.
 - ☐ Förfalskning av administrativa dokument och handel med dessa.
 - ☐ Förfalskning av betalningsmedel.
 - ☐ Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxsubstanser.
 - ☐ Olaglig handel med nukleära eller radioaktiva ämnen.
 - ☐ Handel med stulna fordon.
 - ☐ Våldtäkt.
 - ☐ Mordbrand.
 - ☐ Brott som faller inom den Internationella brottnålsdomstolens jurisdiktion.
 - ☐ Kapning av flygplan eller fartyg.
 - ☐ Sabotage
3. Om det eller de påstådda brott som anges i punkt 1 inte omfattas av punkt 2 eller om beslutet samt intyget översänds till en medlemsstat som har förklarat att den kommer att göra en kontroll av dubbel straffbarhet (artikel 14.4 i rambeslutet), lämna en fullständig beskrivning av det eller de berörda påstådda brotten:

g) Uppgifter om varaktigheten och typen av övervakningsåtgärd(er)

1. Tillämplig tidsperiod för beslutet om övervakningsåtgärder; möjlighet att förlänga beslutets giltighet (i tillämpliga fall):
2. Med beaktande av samtliga de omständigheter i fallet som är kända när beslutet om övervakningsåtgärder översänds kommer uppföljning av övervakningsåtgärderna sannolikt att krävas under en tid av (vägledande uppgift):
3. Typ av övervakningsåtgärd(er) (flera alternativ får anges):
 - ☐ Skyldighet för personen att meddela den behöriga myndigheten i den verkställande staten varje byte av bostadsort, i synnerhet för mottagande av kallelser att närvara vid ett förhör eller en rättegång i samband med straffrättsliga förfaranden.
 - ☐ Skyldighet att inte besöka vissa ställen, orter eller fastställda områden i den utfärdande eller verkställande staten.
 - ☐ Skyldighet att stanna kvar på anvisad ort, i tillämpliga fall under angivna tider.
 - ☐ Skyldighet som innebär begränsningar av möjligheten att lämna den verkställande statens territorium.
 - ☐ Skyldighet att vid bestämda tidpunkter anmäla sig hos en viss myndighet.
 - ☐ Skyldighet att undvika kontakt med vissa personer med anknytning till det eller de påstådda brotten.
 - ☐ Andra åtgärder som den verkställande staten är beredd att övervaka i enlighet med ett meddelande enligt artikel 8.2 i rambeslutet.

Om alternativet "andra åtgärder" valts, ange vilka åtgärder som berörs genom att markera tillämplig ruta eller rutor:

- ◇ Skyldighet att avstå från viss verksamhet med anknytning till det eller de påstådda brotten, vilken kan omfatta befattningsmed ett angivet yrke eller en angiven bransch.
 - ◇ Skyldighet att inte framföra fordon.
 - ◇ Skyldighet att deponera en viss summa pengar eller lämna ett annat slag av garanti, som antingen får lämnas genom ett visst antal delbetalningar eller direkt i sin helhet.
 - ◇ Skyldighet att genomgå terapeutisk behandling eller behandling mot missbruk.
 - ◇ Skyldighet att undvika kontakt med vissa föremål som har samband med det eller de påstådda brotten.
 - ◇ Annan åtgärd (ange vilken):
4. Lämna en utförlig beskrivning av den eller de övervakningsåtgärder som angetts under punkt 3:

h) Andra omständigheter av betydelse i ärendet, inklusive särskilda skäl för påförande av övervakningsåtgärden eller övervakningsåtgärderna (frivillig information):

Beslutet bifogas intyget.

Underskrift av den myndighet som utfärdat intyget och/eller dess företrädare för intygande av att innehållet i intyget är korrekt:

Namn:

Befattning (titel/tjänsteställning):

Datum:

Referensbeteckning (om sådan finns):

Officiell stämpel (i förekommande fall):

BILAGA II**FORMULÄR**

som avses i artikel 19

i rådets rambeslut .../.../RIF av den ...

om tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om övervakningsåtgärder
mellan Europeiska unionens medlemsstater som ett alternativ till tillfälligt frihetsberövande

**RAPPORT OM ÖVERTRÄDELSE AV EN ÖVERVAKNINGSÅTGÄRD OCH VARJE ANNAN
IAKTTAGELSE SOM SKULLE KUNNA LEDA TILL ETT FÖLJDBESLUT**

17506/08

BILAGA II

DG H2B

AGS,KSM/nev,lin,nev

1

SV

a) Uppgifter om identiteten på den person som står under övervakning:

Efternamn:

Samtliga förnamn:

Namn som ogift, i förekommande fall:

Alias, i förekommande fall:

Kön:

Nationalitet:

Personnummer eller socialförsäkringsnummer (om sådant finns):

Födelsedatum:

Födelseort:

Adress:

Språk som personen förstår (om känt):

b) Närmare upplysningar om beslutet om övervakningsåtgärder:

Beslutet utfärdat den:

Referensbeteckning (om sådan finns):

Myndighet som utfärdat beslutet

Officiellt namn:

Adress:

Intyget utfärdat den:

Myndighet som utfärdat intyget:

Referensbeteckning (om sådan finns):

- c) Uppgifter om den myndighet som är ansvarig för uppföljningen av övervakningsåtgärden eller övervakningsåtgärderna:

Myndighetens officiella namn:

Namn på kontaktperson:

Befattning (titel/tjänsteställning):

Adress:

Tfn: (landskod) (riktnummer)

Fax: (landskod) (riktnummer)

E-post:

Språk som kan användas vid kontakter:

- d) Överträdelse av en eller flera övervakningsåtgärder och/eller varje annan iakttagelse som skulle kunna leda till ett följdbeslut:
- Den person som avses under a) har åsidosatt följande övervakningsåtgärd eller övervakningsåtgärder:
- ☐ En skyldighet för personen att meddela den behöriga myndigheten i den verkställande staten varje byte av bosättning, i synnerhet för mottagande av kallelser att närvara vid ett förhör eller en rättegång i samband med straffrättsliga förfaranden.
 - ☐ En skyldighet att inte besöka vissa ställen, orter eller fastställda områden i den utfärdande eller verkställande staten.
 - ☐ En skyldighet att stanna kvar på anvisad ort, i tillämpliga fall under angivna tider.
 - ☐ En skyldighet som innebär begränsningar av möjligheten att lämna den verkställande statens territorium.
 - ☐ En skyldighet att vid bestämda tidpunkter anmäla sig hos en viss myndighet.
 - ☐ En skyldighet att undvika kontakt med vissa personer med anknytning till det eller de påstådda brotten.
 - ☐ Andra åtgärder (ange vilka):
- Beskrivning av överträdelsen eller överträdelserna (ort, datum och närmare omständigheter):
- Andra iakttagelser som skulle kunna leda till ett följdbeslut.
- Beskrivning av iakttagelserna:

- e) Uppgifter om kontaktperson för ytterligare upplysningar om överträdelsen:
- Efternamn:
- Samtliga förnamn:
- Adress:
- Tfn: (landskod) (riktnummer)
- Fax: (landskod) (riktnummer)
- E-post:
- Språk som kan användas vid kontakter:
- Underskrift av den myndighet som utfärdat formuläret och/eller dennas företrädare, vilken intygar att innehållet i formuläret är korrekt:
- Namn:
- Befattning (titel/tjänsteställning):
- Datum:
- Officiell stämpel (i förekommande fall):